

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Consideratio de actionibus ad Deum pertinentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

magis ab animabus curæ suæ commissis ad Judicium de-
betur ille Sacerdos, qui non confessiones duntaxat earum
sincer exepit, sed alia etiam quàmplurima charitatis o-
peris ipsdem exhibuit?

Considera II. Quàm meritò hæc consideratio sola suffi-
ciat, ut omni cum alacritate industriâque officio tuo
assidere studeas.

Considera III. Quomodo nunc ad hoc Judicium præpa-
ratus fores? & quomodo deinceps præparare te velis. Col-
loquium.

Vide etiam Masenium fol. 465. aut lucem veritatis P. San-
cti. fol. 97.

Conclusiones.

I. Ergo presentis temporis sic age latitiam, ut nunquam
inveniendo sequentis Judicij recedat a memoria. S. Gregor.

II. Ergo S. Augustini sequere consilium & in Tribunal
mentis ascende contra te. Et reum te constitue ante te. Noli
ponere post te, ne Deus te ponat ante se. Si enim nosmet-
ipso judicaremur, non utique judicaremur, ait D. Paulus
1. Cor. 11.

III. Ergo præoccupemus faciem Judicis in Confessione, ut
non tentati noni parentes manum non possumus effugere Judi-
cis per confessionem mundati clementiam experiamur mi-
sericordis. S. Gregor.

Legatur etiam ex lib. de imit. l. 1. c. 24.

CONSIDERATIO PRO III. DIE.

DE ACTIONIBUS AD DEUM PER-
TINENTIBVS.

Punctum I.

Quidquid erga Deum immediatè præstandum est (de hoc
suo enim reflexio fiet in hac consideratione) ad quinque
virtutes revocari potest, nempe ad fidem, spem, charitatem,
religionem, gratitudinem. Itaque ut cognoscas, num tuæ
erga Deum obligationi hætenus satisfeceris.

Examina I. An, quod fidei officium est, universa, quæ
Deus revelavit per se vel Ecclesiam, corde seu cogitatione,
V 2 verbo,

verbo, & opere confessus sis, ideoque vitam supernaturalibus
veritatibus correspondentem duxeris?

II. An per spem supernaturalem speraveris te beatitudi-
nem aeternam consecuturum, atque ad hunc finem Deum
propter merita Christi te posse, scire, & velle juvare, ac
omnia tam naturalia, quam supernaturalia media largiturum?

III. An per charitatem Deum tam *effectivè* (id est, ga-
dendo summè de ipsius existentia, & optando ardentissimè,
ut ab omnibus rebus conditis magis ac magis quotidie
agnoscatur, & ametur, in qua cognitione & amore ejus
gloria consistit) quam *effectivè* amaveris id est, om-
nias tuas cogitationes, verba, & opera ad purum ejus benefici-
um direxeris, cogitando, loquendo, & agendo ac patiendo
quæ, quomodo, & quia ei magis placent.

IV. An per Religionem debitum ei cultum exhibeas,
ideoque exercitia tua spiritualia, puta meditationem, orationem
vocalem, Sacrificium Missæ, Sacramentorum recep-
tionem & administrationem, lectionem spiritualem, et
viva & recollectionem cum debita reverentia & devotione
constantiaque peregeris?

V. An debitas pro acceptis beneficijs gratias per gratiam
divinam virtutem suo tempore diligenter egeris?

Punctum II.

Ut autem hunc cultum deinceps Deo tantò promptius
curatiusque exhibeas, plurimum juvabit, si debitam Deo
potentiâ, sapientiâ, & bonitate æstimationem conciperes
deas; si enim Aulici hujus sæculi tam promptè & exactè
perata obsequia præstant Dominis suis terrenis, qui eorum
cum illis quoad naturam conditionis sunt, quoad virtutem
& gratiam verò sæpe deteriores existunt; & præterea
exiguam, incertam, & perituram mercedem offerunt; quò-
tò promptius, exactiusque obsequium præstabitur Deo
firmiter credatur, cum dignitate, sapientiâ, & liberalitate
omnibus hominibus infinities præstare? Si illi tam facile
se reputant, si frequens ijs cum Rege aut Principe suo agere
& colloquendi facultas & occasio offeratur, sequè
charos & gratiosos esse advertant; quàm beatum se putant
qui Deo multum dilectum & acceptum se esse sperare possunt.

quoties liberit, cum eo colloquendi & conversandi occasionem & licentiam est nactus?

I. Ergo accuratè perpende, quantæ dignitatis & potentia hic Dominus, scilicet *Rex Regum, & Dominus Dominantium*. Apoc. 19. *Qui est terribilis, & magnus vehementer, & mirabilis potentia ipsius*, teste Siracide c. 43. *quæ unus digitus appendit molem terra juxta Isaiam c. 40. de quo prædixit idem Ecclesiasticus c. 43. dixit: Glorificantes Deum; quantumcumque potueritis, supervalebit adhuc, & admirabilis magnificentia ejus. Benedicentes Dominum exaltate illum, quantum potestis, major est enim omni laude.*

II. Pariter sapientiam illius considera, qua solus se ipsum comprehendit, & ideo omnia in se videt & contemplatur: *quam effudit super omnia opera sua*. Eccl. 1. *quæ omnia in numero, pondere, & mensura disposuit*. Sap. 11. *quæ numerum stellarum numerat*. pl. 146. quam admirans D. Paulus Rom. 11. exclamavit: *O altitudo divitiarum sapientie & scientie Dei! quam incomprehensibilia sunt judicia ejus, & investigabiles viæ ejus!*

III. Bonitatem quoque illius studiosè meditare, tum eam, quam habet in ordine ad se, & cum sanctitate conjunctam ratione cuius meritò dicitur, *nemo bonus nisi solus Deus*. Luc. 11. &, *non est sanctus, ut est Dominus*. 1. Reg. 2. tum eam, quam habet ad alios, & cum liberalitate conjunctam, *quæ mensuram bonam, convertam, & coagitatam, & supereffluentem dabit in sinum nostrum*. Luc. 6. *quæ præmium pro servitio sibi præstito offert infinitum in substantia & duracione. Quæ coronat nos in misericordia & miserationibus*. Mal. 102. *quæ dat omnibus affluenter, & non impropert*. Mat. 1. *quæ postulat pro nobis gemitibus in enarrabilibus*. Rom. 8. *quæ, antequam clamemus, exaudit*. Isa. 65. *quæ manum suam aperit, & omne animal implet benedictione*, Pl. 103.

Punctum III.

Præter hæc motiva, quæ voluntatem excitant ad descriptionem Dei cultum, sequentia etiam media non parùm in actuali servitio præstando juvabunt.

I. Si Deum ubique spectantem & præsentem tibi imaginæris,

neris, & cum S. Apostolo *invisibilem tanquam videns* *scilicet* *ne as*, hebr. 11. hoc enim ipse Deus Abrahamo Gen. 17. commendavit dicens; *Ego Dominus omnipotens, ambula cum me, & esto perfectus.* Certè si magna pars peccatorum tollitur, teste Seneca Ep. 11. si peccaturis testis assistat, facilitate omnia peccata excludet viva Dei præsentis memoria.

II. Si studeas actiones ex puro Dei placendi desiderio amore peragere; sic enim dices cum S. David 1. par. ca. *Totus viribus preparavi impensas domus Domini* (autem vel illam actionem peregi) *non enim homini preparavi sed Deo offertur hæc actio.* Sicque præ illius amore videtur tibi dies & labores tui pauci ac faciles.

III. Si integros famulorum Aulicorum greges tibi oculos sistas, & quanto cum fervore ob vilem mercedem terrenis dominis serviant, attendens, illa olim S. Augustini exprobrata verba dici tibi à Religionis virtute exultantibus potuerunt isti & isti, & tu non poteris? vide proinde hæc media hæc tenus usurpaveris, & usurpare deinceps velis.

ME D I T A T I O III.
pro tertia die.

DE PURGATORIO ET INFERNIS

Scopus.

*Odiū Peccati, & zelus Animarum ex gemine hæc
pæna consideratione concepti.*

Punctum I.

Considera I. Quàm gravis sit purgatorij pæna sententia S. Thomæ aliorumque sententiam, tanta nempe, ut omnem pænam, quam homo unquam passus est, aut pati potest, minimamque in illo loco pæna maximas pænas vitæ longè excedat.

Considera II. Quàm longè gravior sit ipsius Inferni pæna futura; si enim in viridi signo hæc faciunt; in arido fiet; si Deus amicorum culpas tam graviter castigat, quæ suis pænis inimicorum offensas puniet? Hinc merito locum breviter quispiam descripsit hoc modo; Est locus